

Традиційна пряма телефонна лінія Кабінету Міністрів України, цього разу за участю директора департаменту землеустрою, використання та охорони земель Держземагентства України **Олександра КРАСНОЛУЦЬКОГО**, видалася й справді гарячою: дзвінки лунали практично безперервно.

Інвалід війни II групи з міста Білгород-Дністровський на Одещині **Василь Унгурян** скаржився на те, що районний відділ Держземагентства відмовляється видавати йому правоустановчі документи на земельну ділянку, передавши вже затверджену документацію із землеустрою для переробки у місцеве відділення державного земельного кадастру. Як пояснив фахівець, його білгород-дністровські колеги вчинили проти-законно, отож пообіцяв ретельно розібратися у цій ситуації і про результати сповістити заявника. Разом з тим, наголосив на тому, що з 2013 року органи Держземагентства правостановлюючі документи на землю не видають, а тільки реєструють земельні ділянки, права на які оформлюються. За правостановлюючими документами слід звертатися до територіальних відділень Укрдержреєстру.

■ **Іван Петров** із Запоріжжя повідав про те, що в 1990 році завод «Мотор-Січ» ухвалив посприяти дев'ятистам своїм працівникам розпочати індивідуальне житлове будівництво. Керівництво підприємства звернулося до сільської ради одного із сіл під Запоріжжям, де на той час розташовувалося лише 16 будинків. Та виділила під забудову землю. Втім нині цей величезний житловий масив — 900 будинків — опинився за межами населеного пункту, відтак у його мешканців виникли проблеми з узгодженням документації для виготовлення проектів землеустрою. «Незалежно від того, є там споруди, чи їх немає, цей житловий масив юридично перебуває за межею села», — пояснив Олександр Краснолуцький. І порадив замовити сільській раді генеральний план, яким включити цей масив у межі села і вже за цим планом розробити проект землеустрою щодо встановлення нових меж цього населеного пункту. А тоді розв'язати свою основну багаторічну проблему — за підтримки сільської влади.

Безперервний
двогодинний діалог
засвідчив:

**ГРОМАДЯНИ
ПОТРЕБУЮТЬ ДОПОМОГИ**

■ Працівник Запорізького НДІ землеустрою цікавився, коли Держземагентство розрахується з інститутами землеустрою за інвентаризацію земель. «Із передбачених бюджетом на ці цілі 200 млн грн поки що виділено лише 86 мільйонів, — зауважив Олександр Краснолуцький. — Ми постійно звертаємося до Мінгрополітики, Мінфіну, до керівництва Уряду з проханнями погасити кредиторську заборгованість. На жаль, поки що нам борги не повертають, мотивуючи це нинішньою вельми складною фінансово-економічною ситуацією в країні». Представник Держземагентства запевнив, що в разі невиплати заборгованості цього року, її автоматично зафіксують як борг на наступний рік.

■ Директор ПрАТ «Луцькавтодор» **Микола Ішук** розповів про те, що вже півроку документація для відведення частини земельної ділянки під відкриття кар'єру не може пройти експертизи в центральному офісі Держземагентства. Документи кілька разів поверталися звідти заявнику — кожен раз із новими зауваженнями. «Законом про землеустрій, його 50-ю статтею, визначено чіткий план землеустрою для відведення земельної ділянки, — пояснив Олександр Краснолуцький. І порадив юристу підприємства спільно із проектантом ретельно проаналізувати, щоб кожен документ з пакету, підготовленого для експертизи, відповідав переліку, вписаному в законі. «Експертиза, зауваживши проблеми вже на перших кількох сторінках, механічно повертає на доопрацювання увесь пакет документів, не вивчаючи його далі до кінця, — наголосив фахівець. — Тому заявник, котрий не вельми ретельно підготував до експертизи свої документи, ризикує отримувати відмову раз-у-раз, аж поки не доведе їх до повної «кондиції».

■ Багато громадян цікавилося у представника Держземагентства, як отримати земельну ділянку під будівництво та для ведення особистого селянського господарства, чи мають право на такі ділянки переселенці з Криму і зони АТО, скільки коштує така ділянка та яка процедура оформлення необхідних документів. Були нарікання на неякісні карти земельних масивів, що рясніють накладками меж та іншими вадами.

Упродовж двох годин безперервного, насиченого, часом вельми емоційного телефонного діалогу чиновника з громадянами особисто я лише укріпився в думці про те, що у нас правова підготовка людей, їхня обізнаність із тим, як втілити свої законні права, як протистояти самоправству чиновників кульгає на обидві ноги. «Гаряча лінія» Уряду — це, звісно, певна поміч. Але в обшарах країни — це соломинка для потопуючого. Добру службу у цій справі могло б послужити наше телебачення. Хтось заперечить: мовляв, це надто дороге задоволення, щоб отак тринькати його на правовий всеобуч. А чого б не створити для цього спеціальний канал? Хоча б на базі телеканалу «Рада», який працює переважно у сесійні дні, та й то не цілодобово. Решту часу — красуючись на всю країну набридливою заставкою. Зважмо, за використання супутникової частоти для цього каналу тратяться значні бюджетні кошти. То чому б у перервах між трансляцією сесії не дати змогу глядачам, громадянам підвищити свій правовий рівень за допомогою фахівців, які б у прямому ефірі роз'яснювали, коментували і відповідали на їхні запитання?

Валерій АРХИПОВ